
IDAT
EPIS

IDATII EPISCOPI CHRONICON, ET FASTI CONSVLARES.

Operâ & studio IAC. SIRMONDI Societatis IESV Presbyteri.

LVTETIÆ PARISIORVM.
Ex officina Nivelliana.
Apud Sebastianvm Cramoisy, via Iacobæa, sub Ciconiis.

M. DC. XIX.

Cum Priuilegio Regis Christianißimi.

LECTORI.

De Chronico & Fastis Idatij.

IDATII *Chronicon, cuius excerpta tantùm quædã ab Henrico Canisio primùm, deinde à Iosepho Scaligero edita fuerant, integrum nunc demum indidem prodit, vnde nuper Romæ vulgari cœptum est. ex antiquo videlicet codice nostro, quem qui Romanam editionem curauit, quia Parisiis esse audiuerat, Parisiensem appellauit: nos Metensem potius dicturi eramus, quòd Metis olim exscriptum arbitremur; inde certè ad nos ex Monasterio non ignobili nec obscuro peruenerit. Quanti autem meritò esse debeat hic libellus, tute, Lector, statim agnosces. Intelliges enim, non solùm ab hoc fonte hausta ea esse, quæ de Gothorũ, Sueuorum, aliarúmque gentium rebus in Hispania Galliáq. per ea tempora gestis, apud Isidorum, & alios*

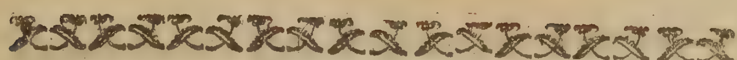
ſcriptores, non aliis fermè quàm Chronici huius verbis contexta leguntur: ſed alia præterea tum ad ſacram, tum ad ciuilem hiſtoriam plurima hîc doceri, quæ vt ceteris omnibus intacta qui extant, ipſi nos etiam, niſi ab Idatio prodita eſſent, ignorare cogeremur. Facile ergo iudicabis, publici vſus fuiſſe, vt nō diutius hoc beneficio careremus. Nec verò minor, vt ſpero, erit gratia Faſtorum Conſulariū, quos Chronico adiecimus, Idatianóſque iam alibi nominauimus: non tam quòd in eodē codice Idatij Chronico ſubiiciebantur; quàm quòd rerum & verborum in vtroque opere affinitas & cognatio, epocharúmq. & temporum par obſeruatio, totius deniq. ſcriptionis color idem ac genius, eundem vtriuſque auctorem fuiſſe ſatis oſtendant, tametſi auctoris nomen nullum præferat Inſcriptio, quæ his verbis ibi cōcepta eſt, DECLARATIO CONSVLVM EX QVO PRIMVM ORDINATI SVNT. *Etſi porrò in exemplari noſtro procedebant hi Faſti ad ſecundum vſque Anthemij Conſulatum, hoc eſt ad ea tempora, in quibus Idatij Chronicon deſinit, atque à primis orſi Conſulibus, omnia exinde ad eum vſque annū paria Conſulum percenſebant: nobis tamen, dum aliud conſilium dies proferat, ſatius in præſens viſum eſt, eam duntaxat partem edi, quæ & ab*

antiquariis minùs fuerat deprauata, & memorabiliũ rerum varietate, atque fructu tibi acceptior, iucundiórque fore videbatur. Fruere itaque, Lector, & vale.

DE NVMERORVM NOTIS, QVÆ CHRONICI ET FASTORVM marginibus affixæ sunt.

IN Chronico Idatij, præter olympiadas, & singulorum Imperatorum annos, qui ordine digeruntur, duo præcipuè numeri adnotantur. Vnus maior, cuius initium ducitur ab Abrahamo, hoc est ab exordio Chronici Eusebiani. Nam cùm Eusebij Chronicon continuaret Idatius, consequens erat, vt illius etiam epochas sectaretur. Hic igitur prior numerus est Eusebianus. Alter est æræ Hispanicæ, quam in Fastis quoque, vt Hispanis vsitatam & familiarem adiecit. Hæc verò Christi natalem XXXVIII. *tantùm annis antecedit, cùm numerus Eusebianus præcedat annis* ĪI. XV. *Quare si adsignata æra, Christi annum indagari placet, deducendi ab æra sunt anni* XXXVIII. *Verbi gratia, Barbarorum in Hispanias ingressum in Chronico pag. 10. & in Fastis pag. 63. contigisse notat æra* CCCCXLVII. *deduc annos octo & triginta,*

reliqui ſiunt CCCCIX. *Is ergo Chriſti annus fuit, cùm Barbari in Hiſpanias penetrarunt. Quod ſanè confirmant reliqui etiam characteres, qui vnà ibidem comparantur. Olympias enim* CCXCVII. *& Conſules Honorius* VIII. *Theodoſius* III. *& feria tertia quarto Calendas Octobris, omnia congruunt anno Chriſti* CCCCIX. *Rurſus pag. 40. prodigia quædam in Gallæcia* VI. *Nonas Martias viſa, eámque feriam ſextam fuiſſe narrat in Chronico, æra quingenteſima. Si de quingentis tollantur* XXXVIII. *reſtant* CCCCLXII. *Annus ergo Chriſti fuit* CCCCLXII. *in quem & feria item illa quadrat, & Seueri Aug. qui Maioriano ſucceſſit, annus ſecundus, cui hæc adſcripta ſunt. Atque in hunc modum ratiocinari in ceteris licebit, niſi ſi quando numeri ſuis locis antiquariorum culpa moti ſcrutantium induſtriam & conatum eludent.*

VETERVM DE IDATIO TESTIMONIA.

Leo Magnus sub finem epistolæ XCI. *ad Turibium Episcopum Asturicensem.*

SI autem aliquid, quod absit, obstiterit, quo minus possit celebrari generale Conciliū, Gallæciæ saltem in vnum conueniant Sacerdotes. quibus congregatis fratres nostri HYDATIVS & Ceponius imminebunt, coniuncta cum eis instantia tua, quo citius vel prouinciali conuentu remedium tantis vulnerib. adferatur. *Neque enim mihi dubium, quin hîc noster sit Hydatius, Episcopus Gallæciæ, qui vnà cum Turibio, vt Chronici pagina 24. declarat, aduersus hæreticos laborabat. Hydatium autem,* Ὑδάτιον, *origine Græca dictum fuisse verisimile est, cùm ita quoque scribatur in eodem exemplari nostro, & apud Sigebertum, & alios.*

Ex Libello de XII. *Scriptoribus Ecclesiasticis, qui Isidoro & Ildefonso subiici solet.*

IDATIVS prouinciæ Gallæciæ Episcopus, secutus Chronicam Eusebij Cæsariensis Episcopi, seu Hieronymi presbyteri, quæ vsque hodie in Valentis Augusti imperium edita declaratur, dehinc ab anno primo Theodosij Au-

mendantur honore meritorum, vt miram in omni opere suo obtineant firmitatem. Verùm YDATIVS prouinciæ Gallæciæ natus in Lemica ciuitate, mage diuino munere, quàm proprio merito, summi præsul creatus officij, vt extremus plagæ, ita extremus & vitæ, perexiguum informatus studio sæculari, multo minus docilis sanctæ lectionis volumine salutari; sanctorum & eruditissimorum patrum in præcedenti opere suo, pro capacitate proprij sensus aut verbi, ostensum ab his secutus exemplar. Quorum primus Eusebius Cæsariensis Episcopus, qui Ecclesiasticas sui numeri libris scripsit historias, ab initio Nini regnantis Assyriis, & sancti Abrahæ Patriarchæ Hebræis, & reliquorum contemporales his annos regum, in vicesimum Constantini Augusti quo imperabat annum, Græci sermonis Chronographiæ concludit historia. Post hunc successor syngrapheus perfectus vniuersis factorum dictorúmque monimentis, Hieronymus presbyter, idem Eusebius cognomento, de Græco in Latinum scripturæ huius interpres, à vicesimo anno su-

pradicti Imperatoris in quartum decimum Valentis Augusti annum subditam texit historiam. Esto vt in sanctis quibus deguit Hierosolymorum locis, à memorato Valentis anno in tempus, quo in præsenti vita durauit, fortè quamplurima de his quæ sunt insecuta subiecerit: quia haud vnquam, dum valuit, à diuerso styli opere cessauit. Quem quodam tempore propriæ peregrinationis in supradictis regionibus adhuc infantulus vidisse me certus sum: Qui post aliquot annos beato vt erat mansit in corpore. Si tumæ proprio operi quod subdidit aliqua subiunxerit, apud eos, ad quos scriptorum eius omne opus vel summa peruenit, certa & plena cognitio est. Sed quoniam in cuiusdam studij sui scriptura dixisse eum constat, debacchantibus iam in Romano solo barbaris omnia haberi permixta, atque confusa, opinamur ex huius indicio sermonis, in hoc per se annorũ volumine subdito de successione temporum ab ipso nihil adiectum: Tamen quia ad nostri temporis cursum, vt superior lectio docet, descriptio defluxit annorum, cùm membra-

na huius historiæ curam contigisset expertis, mentem monuit imperiti, vt de cognitis, etsi in omnibus impari gressu, vel vestigiis se substerneret præcessorum. Quæ fideli suscipiens cordis intuitu, partim ex studio scriptorum, partim ex certo aliquantorum relatu, partim ex cognitione quam iam lacrymabile propriæ vitæ tempus ostendit, quæ subsequuntur adiecimus. Quorum continentiam gestorum & temporum, qui legis ita discernes. Ab anno primo Theodosij Augusti in annum tertium Valentiniani Augusti, Placidię reginæ filij, ex supradicto à nobis conscripta sunt studio, vel ex scriptorum stylo, vel ex relationibus indicantum. Exin immerito adlectus ad Episcopatus officium, non ignarus omnium miserabilis temporis ærumnarum, & conclusi in angustias imperij Romani metas subdidimus ruituras, & quod est luctuosius, intra exrremam vniuersi orbis Gallæciam deformem Ecclesiastici ordinis statum, creationibus indiscretis honestæ libertatis interitum, & vniuersæ propemodum in diuina disciplina religionis occasum ex furentium

dominantem permixta iniquarum perturbatione nationum. Hæc iam quidem inſerta; ſed poſteris in temporibus quibus offenderint, reliquimus conſummanda.

IDATII EPISCOPI CHRONICON.

OMANORVM XXXIX. Theodoſius per Gratianum in conſortium regni adſumptus, cum ipſo, & Valentiniano iuniore regnat annis XVII.

1 Theodoſius natione Hiſpanus, de prouincia Gallæcia, ciuitate Cauca, à Gratiano Auguſtus appellatur. ſpanus i/

Inter Romanos, & Gothos multa certamina conſeruntur.

2 Theodoſius Conſtantinopolim ingreditur in primo conſulatu ſuo, quem cum Gratiano agebat Auguſto. OLYMP. CCXC.

Alexandriæ XXI. habetur epiſcopus Theophilus vir eruditiſſimus, inſignis, qui à primo conſulatu Theodoſij Auguſti Laterculum per centum annos digeſtum de Paſchæ obſeruatione con-

scripsit.

3 Athanaricus rex Gotthorum apud Constantinopolim decimo quinto die ex quo à Theodosio fuerat susceptus, interiit.

CCCCXX. VII. Iobeleus ex quo Dominus ascendit.

4 Gothi infida Romanis pace se tradunt.

Ambrosius in Italia Mediolani episcopus, Martinus in Galliis Turonis episcopus, & vitæ meritis, & patratis miraculis virtutum habentur insignes.

5 Theodosius Arcadium filium suum Augustum appellans regni facit sibi esse consortem.

II. CCCC.

6 Honorius nascitur filius Theodosij.

Legati Persarum ad Theodosium Constantinopolim veniunt.

OLYMP. CCXCI.

7 Greothingorum gens à Theodosio superatur.

Priscillianus declinans in hæresim Gnosticorum, per episcopos, quos sibi in eadem prauitate collegerat, Abulæ episcopus ordinatur. qui aliquot Episcoporum conciliis auditus, Italiam petit, & Romam. Vbi ne ad conspectum quidem sanctorum episcoporum Damasi, & Ambrosij receptus, cum his cum quibus iuerat, redit ad Gallias.

Inibi ſimiliter, à ſancto Martino epiſcopo,&ab aliis epiſcopis hæreticus iudicatus, appellat ad Cæſarem; quia in Galliis his diebus poteſtatem tyrannus Maximus obtinebat imperij.

8 Arcadij quinquennalia celebrantur.

Romanæ eccleſiæ xxxvj. habetur epiſcopus Siricius.

9 Priſcillianus propter ſupradictam hæreſim ab epiſcopatu depulſus, & cum ipſo Latronianus laicus, aliquantique ſectatores eius apud Treuirim ſub tyranno Maximo cæduntur. Exin in Gallæciam Priſcillianiſtarum hæreſis inuaſit.

10 Maximus tyrannus occiditur per Theodoſium tertio lapide ab Aquileia quinto Kalendas Auguſtas: & eodem tempore, vel ipſo anno in Galliis per Arbogaſtem Comitem filius Maximi nomine Victor extinctus eſt.

Cynegius Theodoſij præfectus habetur illuſtris,qui factis inſignibus præditus,& vſque ad Aegyptum penetrans gentium ſimulacra ſubuertit. OLYMP

11 Theodoſius cum Honorio filio ſuo CCXC
Romam ingreſſus eſt.

12

13

CCCCXXX. 14 Valentinianus iunior apud Viennam scelere Comitis Arbogasti occiditur, & Eugenius tyrannus efficitur.

OLYMP. 15

CCXCIII. 16 Eugenius à Theodosio Augusto superatus occiditur.

II. CCCCX.

17 Theodosius inualetudine Hydropis apud Mediolanum defunctus est anno regni sui xvij. Et iste annus, qui Theodosij xvij. ipse Arcadij. & Honorij in initio regni eorum primus est. quod ideo indicatur, ne olympiadem quinque annorum turbet adiectio, in hoc loco tantum propter regnantum inserta principum.

1 ROMANORVM XL. Arcadius, & Honorius Theodosij filij defuncto patre regnant annis xxx.

2

OLYMP. 3 [Romanæ Ecclesiæ XXXVII. habe-

CCXCIV. tur episcopus Anastasius.]

4

5 In prouincia Carthaginiensi in ciuitate Toleto synodus episcoporum contrahitur, in qua quod gestis continetur, Symphosius, & Dictinius, & alij

cum his Gallæciæ prouinciæ episcopi, Priscilliani sectatores hæresim eius blasphemissimã cum adsertore eodem professionis suæ subscriptione condemnant. Statuuntur quædam etiam obseruanda de ecclesiæ disciplina, cõmunicante in eodem concilio Ortigio episcopo, qui Cælenis fuerat ordinatus, sed agentibus Priscillianistis pro fide catholica pulsus factionibus exulabat.
6
7 OLYMP.
8 Solis facta defectio tertio Idus Nouembris feria secunda. CCXCV.

Romanæ ecclesiæ XXXVIII. habetur episcopus Innocentius.
9 Theodosius Arcadij filus nascitur.
10 Constantinopoli Ioannes episcopus prædicatur insignis, qui ob fidem catholicam Eudoxiam Arcadij vxorem infestissimam patitur Arrianam. II. CCCCXX.
11 OLYMP.
12 Hierosolymis Ioannes, Cæsarea Eulogius, Cypro Epiphanius, Alexandria Theophilus qui supra, episcopi habentur insignes. CCXCVI.

Hieronymus presbyterio præditus,

in Bethleem Iudæ vicinia consistens, præcipuus habetur in cunctis.

13 Post suprascriptos sanè Arrianos, qui Hierosolymis ante Ioannem episcopi fuerint, Ydatius, qui hæc scribit, scire non potuit. Hunc verò sanctum cum sanctis Eulogio, Theophilo, & Hieronymo vidit, & infantulus, & pupillus.

14

OLYMP. CCXCVII. 15 Alani, & Vvandali, & Sueui Hispanias ingressi æra CCCCXLVII. alij quarto Kalendas, alij tertio Idus Octobris memorant die, tertia feria, Honorio VIII. & Theodosio Arcadij filio III. Consulibus.

Alaricus rex Gothorum Romam ingressus. cùm intra, & extra Vrbem cædes agerentur, omnibus indultum est, qui ad sanctorũ limina confugerũt.

Placidia Theodosij filia, Honorij Imperatoris soror, à Gothis in Vrbe capta.

Alaricus moritur, cui Ataulfus succedit in regno.

Barbari, qui in Hispanias ingressi fuerant, cæde deprædantur hostili. Pestilentia suas partes non segnius operatur.

16 Debacchantibus per Hispanias barbaris, & sæuiente nihilominus pestilentiæ malo, opes & conditam in vrbibus substantiam tyrannicus exactor diripit, & miles exhaurit: fames dira grassatur, adeo vt humanæ carnes ab humano genere vi famis fuerint deuoratæ: matres quoque necatis, vel coctis per se natorum suorum sint pastæ corporibus. Bestiæ occisorum gladio, fame, pestilentia, cadaueribus adsuetæ, quósque hominum fortiores interimunt, eorúmque carnibus pastæ passim in humani generis efferantur interitum. Et ita quatuor plagis, ferri, famis, pestilentiæ, bestiarum, vbique in toto Orbe sæuientibus, prædictæ à Domino per prophetas suos adnuntiationes implentur.

17 Subuersis memorata plagarum grassatione Hispaniæ prouinciis, barbari ad pacem ineundam, Domino miserante conuersi, sorte ad habitandum sibi prouinciarum diuidunt regiones. Gallæciam Vvandali occupant & Sueui, sitam in extremitate Oceani maris occidua. Alani Lusitaniam, & Carthaginiensem prouincias: & Vvandali co-

gnomine Silingi Bæticam sortiuntur. Hispani per ciuitates, & castella residui à plagis, barbarorum per prouincias dominantium se subijciunt seruituti.

Constantinus post triennium inuasę tyrannidis ab Honorij duce Constantio intra Gallias occiditur.

18 Iouinus, & Sebastianus fratres intra Galliam, & in Africa Heraclianus pari tyrannidis inflantur insania.

OLYMP. CCXCVIII. Augustinus Hipponensis episcopus habetur insignis, inter cuius studia magnifica, Donatistas ab eo Dei adiutorio superatos, probata fides demonstrat auctorum.

19 Iouinus, & Sebastianus oppressi ab Honorij ducibus Narbona interfecti sunt.

Gothi Narbonam ingressi vindemiæ tempore.

Heraclianus mouens exercitum de Africa aduersus Honorium, Vtriculo in Italia in conflictu superatus effugit in Africam, cæsis in loco supradicto L. millibus armatorum. Ipse post Carthagine in æde Memoriæ per Honorium percussoribus missis occiditur.

XI.CCCCXXX. 20 Ataulfus apud Narbonam Placi-

diam duxit vxorem: in quo prophetia Danielis putatur impleta, qui ait filiam regis Austri sociandam regi Aquilonis: nullo tamen eius ex ea semine subsistente.

21 Hierosolymis Ioanne de quo supra episcopo præsidente, sanctus & primus post Christum Dominum martyr Stephanus reuelatur.

Hieronymus, qui supra, præcipuus in omnibus, elementorũ quoq; peritissimus Hebræorũ, in lege Domini, quod scriptũ est, diurna, nocturnáq; meditatione continuus, studia operis sui reliquit innumera. Ad vltimum Pelagianorum sectam cum eiusdem auctore adamantino veritatis malleo contriuit. Aduersus hos, & alios hæreticos extant eius probatissima monimenta.

22 Ataulfus à Patritio Constantio pulsatus, vt relicta Narbona Hispanias peteret, per quendam Gothum apud Barcinonam inter familiares fabulas iugulatur. Cui succedens Vvallia in regno, cum Patricio Constantio pace mox facta, Alanis, & Vvandalis Silingis, in Lusitania, & Bætica sedentibus aduersatur.

OLYMP. CCXCIX.

Alexandrinæ ecclesiæ post Theophilum quis præsederit, ignoraui hæc scribens.

Constantius Placidiam accepit vxorem.

[Fredibalũ regem gentis Vvandalorũ sine vllo certamine ingeniosè captum ad Imperatorem Honorium destinat.]

23 Vvallia rex Gothorum Romani nominis causa intra Hispanias cædes magnas efficit barbarorum.

24 Solis facta defectio die decimoquarto Kal. Augusti, qui fuit quinta feria.

Romanæ Ecclesiæ xxxix. præsidet Episcopus Zosimus.

Durante Episcopo quo supra, grauissimo terræmotu sancta in Hierosolymis loca quassantur, & cætera, de quibus in gestis eiusdem Episcopi scripta declarant.

Vvandali Silingi in Bætica per Vvalliam regem omnes extincti.

Alani, qui Vvandalis, & Sueuis potentabantur, adeo cæsi sunt à Gothis, vt extincto Atace rege ipsorum, pauci, qui superfuerant, abolito regni nomine, de Gunderici regis Vvandalorum, qui in Gallæcia resederat, se patroci-

nio ſubiugarent.

Gothi intermiſſo certamine, quod agebant, per Conſtantium ad Gallias reuocati, ſedes in Aquitanica à Toloſa vſque ad Oceanum acceperunt.

Vvallia eorum rege defuncto Theodores ſuccedit in regno.

25 Inter Gundericum Vvandalorum, & Hermericum Sueuorum reges certamine orto, Sueui in Neruaſis montibus obſidentur à Vvandalis.

Valentinianus Conſtantij, & Placidiæ filius naſcitur.

In Gallicana regione in ciuitate Biterris multa ſigna effecta terrifica, Paulini epiſtola eiuſdem ciuitatis epiſcopi enarrat vbique directa.

26 Vvandali Sueuorum obſidione dimiſſa, inſtante Aſterio Hiſpaniarum Comite, & ſub Vicario Maurocello, aliquantis Bracaræ in exitu ſuo occiſis, relicta Gallæcia ad Bæticã tranſierunt.

[Romanæ Eccleſiæ XL. præſidet Epiſcopus Bonifacius.]

Honorius apud Rauennam Conſtantium conſortem ſibi facit in regno.

27 Conſtantius Imperator Rauennæ moritur in ſuo tertio conſulatu. OLYMP. CCC.

28 Castinus Magister militum cum magna manu, & auxiliis Gothorum, bellum in Bætica Vvandalis infert. quos cùm ad inopiam vi obsidionis arctaret, adeo vt se tradere iam pararent, inconsultè publico certamine confligens, auxiliorum fraude deceptus, ad Tarraconam victus effugit.

Bonifacius palatium deserens Africam inuadit.

29

I. CCCCXL. 30 Honorius actis tricennalibus suis Rauennæ obijt.

OLYMP. CCCI. Paulinus nobilissimus, & eloquentissimùs, dudum conuersione ad Deum nobilior factus, vir Apostolicus, Nola Campaniæ episcopus habetur insignis: cui Therasia de coniuge facta soror, testimonio vitæ beatæ æquatur, & merito. Extant operis ipsius egregij studia prædicanda.

ROMANORVM XLI. Theodosius Arcadij filius ante aliquot annos regnans in partibus Orientis, defuncto patre, post obitum Honorij patrui, monarchiam tenet imperij, cùm esset annorum viginti sex.

Ioannes arripit tyrannidem.

1 Theo-

1 Theodosius Valentinianum, amitæ suæ Placidiæ filium, Constantinopoli Cæsarem facit, & contra Ioannē mittit. sub quo à ducibus, qui cū eo per Theodosium missi fuerant, apud Rauennam primo anno inuasæ tyrannidis occiditur, & Felix Patricius ordinatur ex Magistro militum.

Valentinianus, qui erat Cæsar, Romæ Augustus appellatur.

Vvandali Balearicas insulas deprædantur: deinde Carthagine Spartaria, & Hispali euersa, & Hispaniis deprædatis, Mauritaniam inuadunt.

2 Romanæ ecclesiæ XLI. præsidet episcopus Cælestinus.

3

4 Gundericus rex Vvandalorum capta Hispali, cùm impiè elatus, manus in ecclesiam ciuitatis ipsius extendisset, mox Dei iudicio dæmone correptus interiit. Cui Gaisericus frater succedit in regno. Qui vt aliquorum relatio habet, effectus apostata de fide Catholica in Arianam dictus est transisse perfidiā.

5 Gaisericus rex de Bæticæ prouinciæ litore cum Vvandalis omnibus, eorúmque familiis, mense Maio ad Maurita- OLYMP CCCII.

niam, & Africam relictis transit Hispaniis. Qui priusquàm pertrãsiret, admonitus Hermigarium Sueuum vicinas in transitu suo prouincias deprædari, recursu cum aliquantis suis facto, prædantem in Lusitania consequitur. Qui haud procul de Emerita, quam cum S. martyris Eulaliæ iniuria spreuerat, multis per Gaisericum cæsis, ex his quos secum habebat, arrepto, vt putauit, Euro velocius fugæ subsidio, in flumine Ana diuino brachio præcipitatus interiit. Quo ita extincto, mox quò cœperat Gaisericus enauigauit.

6 Sueui sub Hermerico rege medias partes Gallæciæ deprædantes, per plebem, quæ castella tutiora retinebat, acta suorum partim cæde, partim captiuitate, pacem, quam ruperant, familiarum, quæ tenebantur, rehibitione instaurant.

Per Aëtium Comitem non procul de Arelate quædam Gothorum manus extinguitur, Anaolso optimate eorum capto. Iuthungi per eum similiter debellantur, & Nori.

Felix qui dicebatur Patricius Rauennæ tumultu occiditur militari.

7 Aëtius Dux vtriúſque militiæ Noros edomat rebellantes. Rurſum Sueui initam cum Gallæcis pacem libata ſibi occaſione conturbant. Ob quorum deprædationem Idatius epiſcopus ad Aëtium ducem, qui expeditionem agebat in Galliis, ſuſcipit legationem. Vetto, qui de Gothis doloſè ad Gallæciam venerat, ſine aliquo effectu redit ad Gothos.

8 Superatis per Aëtium in certamine Francis, & in pace ſuſceptis, Cenſorius Comes legatus mittitur ad Sueuos, ſupradicto ſecum Idatio redeunte.

Bonifacius in æmulationem Aëtij de Africa per Placidiā euocatus in Italiam ad palatium redit. Qui depulſo Aëtio in locum eius ſuccedens, paucis pòſt menſibus, inito adverſum Aëtium cōflictu, de vulnere, quo fuerat percuſſus interiit. Cui Sebaſtianus gener ſubſtitutus per Aëtium de palatio ſuperatus expellitur. OLYMP. CCCII I.

9 Regreſſo Cenſorio ad palatium, Hermericus pacē cum Gallæcis, quos prædabatur aſſiduè ſub interuentu epiſcopali datis ſibi reformat obſidibus.

Symphoſius epiſcopus per eum ad

comitatum legatus missus, rebus in cassum frustratur arreptis.

In conuentu Lucensi contra voluntatem Agresti Lucēsis episcopi, Pastor & Syagrius episcopi ordinantur.

Aëtius Dux vtriusque militiæ Patricius appellatur.

II. CCCCL. 10 Sebastianus exul & profugus effectus, nauigat ad palatium Orientis.

Romanæ ecclesiæ X L I. habetur episcopus Xystus.

11 Hierosolymis Iuuenalem episcopum præsidere, Germani presbyteri Arabicæ regionis exinde ad Gallæciam venientis, & aliorum Græcorum relatione comperimus, adiicientibus Constantinopolim eum cum aliis, & Palæstinæ prouinciæ & Orientis episcopis euocatum, sub præsentia Theodosij Augusti, contracto episcoporum interfuisse concilio ad destruendam Hebionitarum hæresim, quam Nestorius eiusdem vrbis episcopus prauo stultissimæ sectæ resuscitabat ingenio.

Quo verò tempore sancti Ioannes, Hieronymus, & alij, quos supra diximus, obierint, vel quis Ioanni ante Iuuenalem successerit, sicut & fecisse

cognitum eſt in breui ſeniorem quendam, referentum ſermo non edidit.

12 Narbona obſideri cœpta per Gothos.

Burgundiones, qui rebellauerant, à Romanis duce Aëtio debellantur.

Vno, eodémque tempore Alexandriæ Cyrillum epiſcopum præſidere, & Conſtantinopoli Neſtorium hæreticum Hebionæum, Cyrilli ipſius ad eundem epiſtola, & hæreſim deſtruentis, & regulam fidei exponentis oſtendit. Hæc cum aliis habentur allata. OLYMP. CCCIV.

13 Narbona obſidione liberatur Aëtio Duce, & Magiſtro militũ. Burgundionum cæſa viginti millia.

Rurſus Cenſorius, & Fretimundus legati mittuntur ad Sueuos.

14 Gothorum cæſa octo millia ſub Aëtio duce.

Sueui cum parte plebis Gallæciæ, cui aduerſabantur, pacis iura confirmant.

Hermericus rex morbo oppreſſus Rechilam filium ſuum ſubſtituit in regnum: qui Andeuotum cum ſua, quam habebat, manu ad Singilionem Bæticæ fluuium aperto marte proſtrauit, ma-

gnis eius auri & argenti opibus occupatis.

15 Carthagine fraude decepta decimo quarto Kal. Nouemb. omnem Africam rex Gaiſericus inuadit.

Bello Gothico ſub Theodore rege apud Toloſam, Litorius Romanus dux, inconſultius cum auxiliari manu irruens, cæſis his, ipſe vulneratus capitur, & poſt dies paucos occiditur.

Inter Romanos & Gothos pax efficitur.

Gaiſericus elatus impiè Epiſcopum, clerúmque Carthaginis depellit ex ea, & iuxta prophetiam Danielis, demutatis miniſteriis ſanctorum, eccleſias catholicas tradit Arrianis.

Rechila rex Sueuorum Emeritam ingreditur.

16 Gaiſericus Siciliam deprædatus Panormum diu obſedit: qui damnati à catholicis epiſcopis Maximini, apud Siciliam Arrianorum ducis, aduerſum catholicos præcipitatur inſtinctu, vt eos quoquo pacto in impietatem cogeret Arrianam. Nonnullis declinātibus, aliquanti durantes in catholica fide conſummauere martyrium.

Cenſorius Comes, qui legatus miſſus fuerat ad Sueuos, reſidens Myrtyli, obſeſſus à Rechila in pace ſe tradidit. OLYMP. CCCV.
17 Rex Sueuorum diuturno per annos ſeptem morbo adflictus moritur Hermericus.

Rex Rechila Hiſpali obtenta, Bæticam, & Carthaginſenſem prouincias in ſuam redigit poteſtatem.

[Romanæ eccleſiæ XLIII. præſidet epiſcopus Leo.]

Sabino epiſcopo de Hiſpali factione depulſo, in locum eius Epiphanius ordinatur fraude, non iure.

Aſturius Dux vtriuſque militiæ ad Hiſpanias miſſus Tarraconenſium cædit multitudinem Bacaudarum.
18 Cometæ ſidus apparere incipit menſe Decembri: quod per menſes aliquot viſum, ſubſequentis in peſtilentia plagæ, quæ fere in toto orbe diffuſa eſt, præmiſit oſtentum.

Conſtantinopolitanæ eccleſiæ depulſo Neſtorio præſidet epiſcopus Flauianus.
19 Aſturio Magiſtro vtriuſque militię gener ipſius ſucceſſor ipſi mittitur Merobaudis, natu nobilis, & eloquentiæ

merito, vel maximè in poëmatis ſtudio veteribus comparandus, teſtimonio etiam prouehitur ſtatuarū. Breui tempore poteſtatis ſuæ Aracellitanorum frangit inſolentiam Bacaudarum. Mox nonnullorum inuidia perurgente, ad vrbem Romam ſacra præceptione reuocatur.

.CCCCLX. 20 Sebaſtianus illic, quò confugerat, deprehēſus ſibi aduerſa moliri, è Conſtantinopoli fugit admonitus, & ad Theodorem regem Gothorum veniens, conquæſitam ſibi, qua potuit, Barcinonam hoſtis ingreditur.

OLYMP. CCVI. 21 In Aſturicenſi vrbe Gallæciæ, quidam ante aliquot annos latentes Manichæi geſtis epiſcopalibus deteguntur, quæ ab Idatio, & Turibio epiſcopis, qui eos audierant, ad Antoninum Emeritenſem epiſcopum directa ſunt.

Vuandali nauibus Turonio in litore Gallæciæ repente aduecti, familias capiunt plurimorum.

Sebaſtianus de Barcinona fugatus migrat ad Vvandalos.

Per epiſcopum Romæ tunc præſidentem geſta de Manichæis per prouincias diriguntur.

22 Vitus Magiſter vtriuſque militiæ factus ad Hiſpanias miſſus, non exiguæ manus fultus auxilio, cùm Carthaginienſes vexaret, & Bæticos, ſuccedentibus cum rege ſuo illic Sueuis, ſuperatis etiam in congreſſione, qui ei ad deprædandum in adiutorium venerant, Gothis, territus miſerabili timore diffugit. Sueui exin illas prouincias magna deprædatione ſubuertunt.

23 Romanæ eccleſiæ XLIII. præſidet episcopus Leo. huius ſcripta per epiſcopi Turibij diaconem Peruincum contra Priſcilianiſtas ad Hiſpanienſes epiſcopos deferuntur. Inter quæ ad epiſcopum Turibium de obſeruatione catholicæ fidei, & de hæreſum blaſphemiis, diſputatio plena dirigitur, quæ ab aliquibus Gallæcis ſubdolo probatur arbitrio.

Solis facta defectio die ~~nono~~ Kal. Ianuarias, qui fuit tertia feria.

24 Rechila rex Sueuorum Emeritæ gentilis moritur menſe Auguſto: cui mox filius ſuus catholicus Rechiarius ſuccedit in regnum, nonnullis quidem ſibi de gente ſua æmulis, ſed latenter. obtento tamen regno, ſine mora vlte-

riores regiones inuadit ad prædam.

Paſcentium quendam vrbis Romæ, qui de Aſturica diffugerat, Manichæũ Antoninus epiſcopus Emeritæ cõprehendit, auditúmque etiam de prouincia Luſitania facit expelli.

Per Aiulfum Hiſpali Cenſorius iugulatur.

OLYMP. CCVII.

25 Rechiarius accepta in coniugium Theodoris regis filia, auſpicatus initiũ regni Vaſconias deprædatur menſe Februario.

Baſilius ob teſtimonium egregij auſus ſui congregatis Bacaudis in eccleſia Tyriaſſone fœderatos occidit. vbi & Leo eiuſdem eccleſiæ epiſcopus, ab eiſdem qui cum Baſilio aderant, in eo loco obiit vulneratus.

Rechiarius menſe Iulio ad Theodorem ſocerum profectus, Cæſarauguſtanam regionem cum Baſilio in reditu deprædatur. Irrupta per dolum Ilerdenſi vrbe acta eſt non parua captiuitas.

26 Aſturius vir illuſtris ad honorem prouehitur conſulatus.

Sebaſtianus exul factus ad pernicioſam ſibi, ſicut poſt exitus docuit, Gaiſerici confugit poteſtatem : paruò pòſt

tempore quàm venerat per eum iubetur occidi.

De Galliis epiſtolæ deferuntur Flauiani epiſcopi ad Leonem epiſcopum miſſæ, cum ſcriptis Cyrilli epiſcopi Alexandrini ad Neſtorium Conſtantinopolitanum de Eutychete Hebionita hæretico, & Leonis epiſcopi ad eundem reſponſa: quæ cum aliorum epiſcoporum & geſtis, & ſcriptis, per eccleſias diriguntur.

27 Theodoſius Imperator moritur Conſtantinopoli anno ætatis ſuæ quadrageſimo octauo.

Poſt quem XLIII. ſtatim apud Conſtantinopolim Marcianus à militibus, & ab exercitu, inſtante etiam ſorore Theodoſij Pulcheria regina, efficitur Imperator. Qua ſibi in coniugium adſumpta, regnat in partibus Orientis.

28 Valentiniani Imperatoris mater Placidia moritur apud Romam. OLYMP. CCCVIII.

In Gallæcia terræmotus aſſidui, ſigna in cælo plurima oſtēduntur. Nam pridie nonas Aprilis tertia feria, poſt Solis occaſum, ab Aquilonis plaga cælum rubens ſicut ignis, aut ſanguis, efficitur, intermixtis per igneum ruborem

lineis clarioribus in ſpeciem haſtarum rutilantium deformatis. à die clauſo vſque in horam noctis ferè tertiam ſigni durat oſtenſio, quæ mox ingenti exitu perdocetur.

Gens Hunnorum pace rupta deprædatur prouincias Galliarum. plurimæ ciuitates effractæ: in campis Catalaunicis, haud longè de ciuitate, quam effregerāt, Mettis, Aëtio duci, & regi Theodori, quibus erat in pace ſocietas, aperto marte confligens, diuino cæſa ſuperatur auxilio: bellum nox intempeſta diremit. Rex illic Theodores proſtratus occubuit: c c c. fermè millia hominum in eo certamine cecidiſſe memorantur.

Multa anno ſigna procedunt. Quinto Kalen. Octobris à parte Orientis Luna fuſcatur. In diebus ſequentis paſchæ viſa quædam in cælo regionibus Galliarum, epiſtola de his Eufronij Auguſtodunenſis epiſcopi ad Agrippinum Comitem facta euidenter oſtendit. Stella cometes à decimo quarto Kal. Iulias apparere incipit, quæ I I I. Kal. diluculo ab Oriente viſa, poſt occaſum Solis ab occidua parte mox cernitur. Ka-

lendis Augusti à parte Occidentis apparet.

Occiso Theodore Thorismo filius eius succedit in regno.

Hunni cum rege suo Attila relictis Galliis post certamen Italiam petunt.

29 Secundo regni anno principis Marciani Hunni, qui Italiam prædabantur, aliquantis etiam ciuitatibus irruptis, diuinitus partim fame, partim morbo quodam plagis cælestibus feriuntur: missis etiam per Marcianum principem Aëtio duce cæduntur auxiliis; paritérque in sedibus suis, & cælestibus plagis, & per Marciani subiguntur exercitum. & ita subacti, pace facta cum Romanis, proprias vniuersi repetunt sedes, ad quas rex eorum Attila mox reuersus interiit.

Ad Sueuos Mansuetus Comes Hispaniarum, & Fronto similiter Comes, legati pro pace mittuntur, & obtinent conditiones iniunctas.

Thorismo rex Gothorum spirans hostilia à Theodorico & Frederico fratribus iugulatur: cui Theudoricus succedit in regno.

30 Tertio regni anno principis Marcia- IICCCCLX.

ni regina moritur Pulcheria mēse Iulio.

Per Fredericum Theudorici regis fratrem Bacaudæ Tarraconenses cæduntur ex auctoritate Romana.

In Gallæcia terræmotus, & in Sole signum in ortu, quasi altero secum concertante monstratur.

Aëtius Dux, & Patricius fraudulenter singularis accitus intra palatium manu ipsius Valentiniani Imperatoris occiditur. Et cum ipso per spatarium eius aliqui singulariter intromissi iugulantur honorati.

His gestis legatos Valentinianus mittit ad gentes, ex quibus ad Sueuos venit Iustinianus.

31 Quarto regni anno principis Marciani, per duos barbaros Aëtij familiares Valentinianus Romæ Imperator occiditur in campo, exercitu circunstante, anno ætatis suæ XXXVI. & regni XXXI. Post quem mox Maximus ex consulibus XLIII. Romæ Augustus appellatur. qui cùm Imperator factus relictam Valentiniani sibi duxisset vxorem, & filio suo ex priore coniuge Palladio, quem Cæsarem fecerat, Valentiniani filiam in coniugium tradi-

diſſet, magnorum motuum, quos verebatur, perturbatione diſtortus, & quia in occiſorum per Valentinianum, & in ipſius interitum Valentiniani, ambitu regni conſilia ſceleſta patrata contulerat, cùm imperium deſerere vellet, & Romam, vix quatuor regni ſui menſibus expletis, in ipſa vrbe tumultu populi, & ſeditione occiditur militari.

Ipſo anno in Galliis Auitus Gallus ciuis ab exercitu Gallicano, & ab honoratis, primùm Toloſæ, dehinc apud Arelatum Auguſtus appellatus, Romam pergit, & ſuſcipitur.

Vſque ad Valentinianum Theodoſij generatio tenuit principatum.

I ROMANORVM XLIII. Marcianus quarto iam regni ſui anno obtinet monarchiam.

Per Auitum, qui à Romanis, & euocatus & ſuſceptus fuerat Imperator, legati ad Marcianum pro vnanimitate mittuntur imperij.

Gaiſericus ſollicitatus à relicta Valentiniani, vt malum fama diſpergit, priuſquàm Auitus Auguſtus fieret, Romam ingreditur, direptiſq; opibus Romanorum Carthaginem redit, relictam

Valentiniani, & filias duas, & Aëtij filium Gaudentium nomine, ſecum ducens.

Sueui Carthaginenſes regiones, quas Romanis reddiderant, deprædantur.

Marcianus, & Auitus cõcordes principatu Romani vtuntur imperij.

OLYMP. CCCIX. I. annus Martiani.

Per Auguſtum Auitum Fronto Comes legatus mittitur ad Sueuos. Similiter & à rege Gothorum Theudorico; quia fidus Romano eſſet imperio, legati ad eoſdem mittuntur, vt tam ſecum, quàm cum Romano imperio, quia vno eſſent pacis fœdere copulati, iurati fœderis promiſſa ſeruarent. Remiſſis legatis vtriúſque partis, atque omni iuris ratione violata, Sueui Tarraconenſem prouinciam, quæ Romano imperio deſeruiebat, inuadunt.

De Erulorum gente ſeptem nauibus in Lucenſi litore aliquanti aduecti, viri fermè CCCC. expediti, ſuperuentu multitudinis congregatæ duobus tantùm ex ſuo numero effugantur occiſis. qui ad ſedes proprias redeuntes, Cantabriarum, & Varduliarum loca maritima crudeliſſimè deprædati ſunt.

Legati Gothorum rurſum veniunt ad Sue-

Sueuos. post quorum aduentum rex Sueuorum Rechiarius cum magna suorum multitudine regiones prouinciæ Tarraconensis inuadit, acta illic deprædatione, & grandi ad Gallæciam captiuitate deducta.

Mox Hispanias rex Gothorum Theudoricus cum ingenti exercitu suo, & cum volũtate, & ordinatione Auiti Imperatoris ingreditur. Cui cum multitudine Sueuorum res Rechiarius occurrens duodecimo de Asturicensi vrbe milliario, ad fluuium nomine Vrbicum, tertio nonas Octobris die sexta feria inito mox certamine superatur. cæsis suorum agminibus, aliquantis captis, plurimisque fugatis, ipse ad extremas sedes Gallæciæ plagatus vix euadit, ac profugus.

Theudorico rege cum exercitu ad Bracaram extremam ciuitatem Gallæciæ pertendente, quinto Kal. Nouemb. die Dominico, & si incruenta, fit tamen satis mœsta, & lacrymabilis eiusdem direptio ciuitatis. Romanorum magna agitur captiuitas captiuorum, Sanctorum basilicæ effractę, altaria sublata atque confracta, virgines Dei exin

quidem abductæ, ſed integritate ſeruata, clerus vſque ad nuditatem pudoris exutus, promiſcui ſexus cum paruulis, de locis refugij ſanctis, populus omnis abſtractus, iumentorum, pecorum, camelorúmque horrore locus ſacer impletus, ſcripta ſuper Hieruſalē ex parte cæleſtis iræ reuocauit exempla.

2 Rechiarius ad locum, qui Portucale appellatur, profugus regi Theudorico captiuus adducitur. quo in cuſtodiam redacto, cæteris, qui de priore certamine ſuperfuerant, tradentibus ſe Sueuis, aliquantis nihilominus interfectis, regnum deſtructum, & finitum eſt Sueuorum.

Hiſdem diebus Rechimeris Comitis circumuētione magna multitudo Vvādalorum, quæ ſe de Carthagine cum LX. nauibus ad Gallias, vel ad Italiam mouerat, regi Theudorico nunciatur occiſa per Auitum.

Heſychius Tribunus legat⁹ ad Theodoricum cum ſacris muneribus miſſus ad Gallæciā venit, nuncians ei id quod ſupra, in Corſica cæſam multitudinem Vvandalorum, & Auitum de Italia ad Gallias Arelate ſucceſſiſſe. Orientaliū

naues Hiſpalim venientes per Marciani exercitum cæſas nunciat.

Occiſo Rechiario menſe Decembri, rex Theudoricus de Gallæcia ad Luſitaniam ſuccedit.

In conuentus parte Bracarenſis latrocinantum deprædatio perpetratur.

Aiulfus deſerens Gothos in Gallæcia reſidet.

Sueui, qui remanſerant in extrema parte Gallæciæ, Maſſiliæ filium nomine Maldram ſibi regem conſtituunt.

Theudoricus Emeritam deprædari volens beatæ Eulaliæ martyris terretur oſtentis.

3 Auitus tertio anno poſteaquam à Gallis, & à Gothis factus fuerat Imperator caret imperio, Gothorum promiſſo deſtitutus auxilio, caret & vita.

In Orientis partibus ſeptimo anno imperij ſui moritur Marcianus.

ROMANORVM XLIV. Maiorianus in Italia, & Conſtantinopoli Leo Auguſti appellantur.

1 Theudoricus aduerſis ſibi nunciis territus, mox poſt dies Paſchæ, quod fuit quinto Kal. Aprilis, de Emerita

egreditur, & Gallias repetens, partem ex ea quam habebat multitudine variæ nationis, cum ducibus suis ad campos Gallæciæ dirigit. qui dolis, & periuriis instructi, sicut eis fuerat imperatum, Asturicam, quam iam prædones ipsius sub specie Romanæ ordinationis intrauerant, mentientes ad Sueuos, qui remanserant, iussam sibi expeditionem, ingrediuntur pace fucata solita arte perfidiæ. Nec mora promiscui generis reperta illic cæditur multitudo, sanctæ effringuntur ecclesiæ, altarib. direptis, & demolitis, sacer omnis ornatus, & vsus aufertur. Duo illic episcopi inuenti cum omni clero abducūtur in captiuitatē: inualidior promiscui sexus agitur miseranda captiuitas; residuis, & vacuis ciuitatis domibus datis incendio, camporum loca vastantur. Palentina ciuitas simili, quo Asturica, per Gothos perit exitio. Vnum Couiacense castrum tricesimo de Asturica milliario à Gothis diutino certamine fatigatum, auxilio Dei, hostibus & obsistit, & præualet: quàm plurimis ex eorum manu interfectis, reliqui reuertuntur ad Gallias.

Aiulfus dum regnum Sueuorum spi-

rat, Portucale moritur menſe Iunio.

Sueui in partes diuiſi pacem ambiunt Gallęciorum: è quibus pars Frantanem, pars Maldram regem appellat. Solito more perfidiæ Luſitaniam deprædatur pars Sueuorum Maldram ſequens, acta illic Romanorum cæde, prædíſque contractis, ciuitas Vlyxippona ſub ſpecie pacis intratur.

Frantanes moritur per Paſcha, & Pentecoſtem. Iubente Maldra Sueui in ſolitam perfidiam verſi, regionem Gallęciæ adhærentem flumini Durio deprædantur. Quinto idus Iunias, die quarta feria, ab hora quarta in horam ſextam, ad ſpeciem Lunæ quintæ, vel ſextæ, Sol de lumine orbis ſui minoratus apparuit.

2 Gothicus exercitus duce ſuo Cyrila à Theudorico rege ad Hiſpanias miſſus menſe Iulio ſuccedit ad Bæticam. Legati Gothorum, & Vvandalorum pariter ad Sueuos veniunt, & reuertuntur.

3 Theudoricus cum duce ſuo Sunſerico exercitus ſui aliquantam ad Bæticam dirigit manum: Cyrila reuocatur ad Gallias. Sueui nihilominus Luſitaniæ partes cum Maldra, alij cum Re- Olymp. cccx.

nulſmundo Gallæciam deprædantur.

Eruli maritima conuentus Lucenſis loca nonnulla crudeliſſimè inuadunt ad Bæticam pertendentes.

Maldras germanum ſuum fratrem interficit, & Portucale caſtrum idem hoſtis inuadit.

Inter Sueuos, & Gallæcos interfectis aliquantis honeſtis natu, malum hoſtile miſcetur.

Legati à Nepotiano Magiſtro militiæ, & à Sunerico Comite miſſi veniũt ad Gallæcos, nunciantes Maiorianum Auguſtum, & Theudoricum regem firmiſſima inter ſe pacis iura ſanxiſſe, Gothis in quodam certamine ſuperatis.

4 Maldras in fine menſis Februarij iugulatus merito perit interitu.

Per Sueuos Luco habitantes, in diebus Paſchæ, Romani aliquanti cum rectore ſuo honeſto natu repẽtino ſecuri de reuerentia dierũ occidũtur incurſu.

Menſe Maio Maiorianus Hiſpanias ingreditur Imperator: quo Carthaginenſem prouinciam pertendente, aliquantas naues, quas ſibi ad tranſitum aduerſum Vvandalos præparabat, de litore Carthaginiẽſi commoniti Vvan-

dali per proditores abripiunt. Maiorianus ita à sua ordinatione frustratus ad Italiam reuertitur.

Pars Gothici exercitus à Sunierico & Nepotiano Comitibus ad Gallæciam directa, Sueuos apud Lucum deprædantur, quæ Distinio, Spinione & Ascanio delatoribus, spargentibúsque ad terrorem propriæ venena perfidiæ, indicata recurrit ad suos. ac mox iisdem delatoribus, quibus supra, Frumarius cum manu Sueuorum, quam habebat impulsus, capto Idatio episcopo septimo Kalen. Augusti in Aquæflauiensi ecclesia, eundem conuẽtum grandi euertit excidio.

Remisimundus vicina pariter Auregensium loca, & Lucensis conuentus maritima populatur.

Inter Frumarium, & Remisimundum oritur de regni potestate dissensio.

Gallæcorum & Sueuorum pacis quędam vmbra conseritur.

A Theudorico legati ad Sueuos veniunt, & recurrunt.

Suniericus Scalabim, cui aduersabatur, obtinet ciuitatem.

Idatius, qui supra, tribus m[illegible] captiuitatis impletis, mens[illegible]

miſerantis Dei gratia, contra votum, & ordinationem ſupradictorum delatorum, redit ad Flauias.

De rege Theudorico legati gentis perfidæ reuertuntur.

Gaiſericus rex à Maioriano Imperatore per legatos poſtulat pacem.

5. 1 Maiorianum de Galliis Romam redeuntem, & Romano imperio vel nomini res neceſſarias ordinantem, Rechimer liuore percitus, & inuidorum conſilio fultus, fraude interficit circumuentum.

ROMANORVM XLV. Seuerus à Senatu Romæ Auguſtus appellatur an-
.cccc. no imperij Leonis quinto.
xxx. 6. 2 Sunier icus redit ad Gallias. Nepotianus Theudorico ordinante Arborium accipit ſucceſſorem.

In prouincia Gallæcia prodigiorum videntur ſigna diuerſa. Aera D. V I. Nonas Martias pullorum cantu, ab occaſu Solis Luna in ſanguinem plena conuertitur. Idem dies ſexta feria fuit.

Antiochia maior *Iſauriç inobedìens monitis ſalutaribus, terra dehiſcente demergitur, tantùm ipſius ciuitatis ali-

quantis, qui eum obaudientes timori Domini ſunt ſecuti, de interitu liberatis, turrium etiam ſolis cacuminibus extantibus ſuper terram.

Gaiſericus Valentiniani relictã Conſtantinopolim remittit. Filiæ ipſius vna Gentoni Gaiſerici filio, alia Olybrio ſenatori vrbis Romæ iure matrimonij copulantur. OLYMP.

Agrippinus Gallus & Comes, & ciuis, Ægidio Comiti viro inſigni inimicus, vt Gothorum mereretur auxilia, Narbonam tradidit Theudorico. CCCXI.

Aduerſus Ægidium Comitem vtriuſque militiæ, virum, vt fama commendat, Deo bonis operibus complacentem, in Armoricana prouincia Fretiricus frater Theuderici regis inſurgens, cum his cum quibus fuerat, ſuperatus occiditur.

Cum Palogorio viro nobili Gallæciæ, qui ad ſupradictum fuerat regem Cyrila legatus ad Gallæciam veniens, euntes ad eundem regem legatos obuiat Rechiſmundi. qui regreſſi in celeri, reuertentem Cyrilam in Lucenſi vrbe ſuſcipiunt. Poſt cuius mox egreſſum de Gallæcia, Sueui promiſſionum ſuarum

vt ſemper fallaces & perfidi, diuerſa loca infelicis Gallæciæ ſolito deprædantur.

Per Theodoricum ad Sueuos Remiſmundus, & Cyrila cum aliquantis Gothis, qui prius venerant, remittuntur. Cyrila in Gallæcia remanente, Remiſmundo mox recurrente ad regem, inter Gallæcos, & Sueuos indiſciplinata perturbatio dominatur.

Romanæ eccleſiæ XLIV. præſidet epiſcopus Hilarus.

7. 3 Nepotianus recedit è corpore.

Frumario mortuo, Remiſmundus omnibus Sueuis in ſuam ditionem regali iure reuocatis, pacem reformat elapſam.

Menſe Maio ſupradicti viri Aegidij legati per Oceanū ad Vvandalos tranſeunt, qui eodem curſu Septembri menſe reuertuntur ad ſuos.

Decimotertio Kalend. Auguſti die ſecunda feria, in ſpeciem Lunæ quintæ Sol de lumine ſuo ab hora tertia in horam ſextam cernitur minoratus.

Legatos Remiſmundus mittit ad Theudoricum; qui ſimiliter ſuos ad Remiſmundum remittit, cum armorum

adiectione, vel munerum, directa & coniuge, quam haberet.

VVandali per Marcellinum in Sicilia cæſi effugantur ex ea.

Ægidius moritur, alij dicunt inſidiis, alij veneno deceptus. Quo deſiſtente, mox Gothi regiones inuadunt, quas Romano nomini tuebatur.

Sueui Conimbricam doloſè ingreſſi, familiam nobilem Cantabri ſpoliant, & captiuam abducunt matrem cum filiis.

Legati eodem anno duabus vicibus à rege Sueuorum mittuntur ad regem Theudoricum, ad quem & Arborius proficiſcitur euocatus.

8. 4 Reuerſi legati Sueuorum obiiſſe nunciant Seuerum imperij ſui anno quarto. qui ſupra remittuntur ad Conimbricam.

Aiax natione Galata, effectus apoſtata, & ſenior Arrianus, inter Sueuos regis ſui auxilio hoſtis Catholicæ fidei, & diuinæ Trinitatis emergit. de Gallicana Gothorum habitatione hoc peſtiferum inimici hominis virus aduectum.

Sueui aduerſum Aunonenſem ſæuiunt plebem. qua de cauſa legati à

Theuderico ad Remismundum mittuntur in cassum, spretique ab eo mox redeunt.

De Constantinopoli à Leone Augusto Anthemius frater Procopij cum Marcellino, aliisque comitibus viris electis, & cum ingẽti multitudine exercitus copiosi, ad Italiam, Deo ordinante, directus ascendit.

ROMANORVM XLVI. Anthemius octauo milliario de Roma Augustus appellatur, anno Leonis imperij octauo, mense Augusto.

9. I Expeditio ad Africam aduersus Vvandalos ordinata metabolarũ commutatione, & nauigationis inopportunitate reuocatur.

Per Theudericum Salla legatus mittitur ad Remismundum regem Sueuorum, qui reuersus ad Gallias eum à fratre suo Eurico reperit interfectum.

Euricus pari scelere quo frater, succedit in regnum: qui honore prouectus, & crimine, legatos ad regem dirigit Sueuorum. quibus sine mora à Remismundo remissis, eiusdem regis legati ad Imperatorem, alij ad Vvandalos, alij diriguntur ad Gothos.

De Aunonenſi plebe, cui Sueuorũ aduerſabatur hoſtilitas, Opilio cum viris ſecum à rege profectis, & cum aliquantis, qui cum ipſo miſſi fuerant, reuertitur.

Gothi, qui ad Vvandalos miſſi fuerant, ſupradictæ expeditionis rumore perterriti reuertuntur in celeri: pariter & Sueui, qui poſt legatos, more ſolito, per diuerſa loca in in prædam diſperſi fuerant, reuocantur: ſed paucis poſt menſibus ipſe rex Sueuorum ad Luſitaniam tranſit.

2 Conimbrica in pace decepta diripitur: domus deſtruuntur cum aliqua parte murorum, habitatoribúſque captis atque diſperſis, & regio deſolatur, & ciuitas.

Legati de Gothico reuerſi portenta in Gallijs viſa aliquanta, in conſpectu . . . . ſimilem ipſi de continuo paruiſſe Solem alium viſum . . . . Solis occaſu. Congregatis etiam quodam die concilij ſui Gothis tela, quæ habebant in manibus, à parte ferri, vel acie, alia viridi, alia roſeo, alia croceo, alia nigro colore natura- OLYMP. CCCXII.

lem ferri speciem aliquandiu non habuisse mutata. Medio Tolosæ ciuitatis hisdem diebus è terra sanguinem erupisse, totóque diei fluxisse curriculo.

3 Legatorum Sucuorum reditum aliquanta Gothorum manus insequens Emeritam petit.

Vlixippona à Sueuis occupatur, ciue suo, qui illic præerat, tradente Lusidio. Hac re cognita Gothi, qui venerant, inuadunt, & Sueuos deprædantur, pariter & Romanos ipsis in Lusitaniæ regionibus seruientes.

Legati, qui ad Imperatorẽ missi fuerant, redeunt, nuntiantes sub præsentia sui magnum valde exercitum cum tribus ducibus lectis aduersum Vvandalos à Leone Imperatore descendisse, directo Marcellino pariter cum manu magna eidem per Imperatorem Anthemium sociata. Rechimerum generum Anthemij Imperatoris, & Patricium factum: Asparem degradatum ad priuatam vitam, filiũm eius occisum, aduersum Romanum imperium, sicut detectique sunt, Vvandalis consulentes.

Hilaro defuncto sex sacerdotij sui annis expletis, x l v. Romanæ ecclesiæ Simplicius episcopus ordinatur.

Aunonenses pacem cum rege faciunt Sueuorum, qui & Lusitaniæ, & conuentus Asturicensis quædam loca prædantes iuuadunt.

Gothi circa eundem conuentũ pari hostilitate desæuiunt, partes etiam Lusitaniæ deprædantur.

Lusidius per Remismundũ cum suis hominibus Sueuis ad Imperatorem in legatione dirigitur.

Durissimus extra solitum hõc eõdem tempore annus hiberni, veris, æstatis, autumni in aëris, & omnium fructuum permutatione diffunditur.

Signa etiam aliquanta, & prodigia in locis Gallæciæ peruidentur. In flumine Minio, de municipio Lais milliario ferme quinto, capiuntur pisces quatuor noui visu, & specie, sicut retulere, qui cœperant Christiani, & religiosi, Hebræis, & Græcis litteris, Latinis autem æerarum numeris insigniti, ita ccclxv. anni circulum continentes, pari mensium interuallo. Haud procul de supra-

dicto municipio in speciem lenticulæ viridissimorum vt herba quædam forma granorum plena amaritudine defluxit è cælo. & multa alia ostenta, quæ memorare prolixum est.

FINIS.

IDATII EPISCOPI
FASTORVM CONSVLARIVM
pars, ab exordio Aureliani Aug. ad obitum Honorij.

ANTIOCHIANO & Orfito.

His Consulibus leuatus Aurelianus Imperator.

Aureliano & Basso.

His Conss. muri vrbis cœpti fieri.

Quieto & Voldumiano. cccx.

Tacito & Placidiano.

Aureliano II. & Capitolino.

Aureliano III. & Marcellino.

His Conss. occisus est Aurelianus Imper. Cænofrurio, & leuatus est Tacitus Romæ.

Tacito II. & Aemiliano.

Probo & Paulino.

His Conss. occisus est Tacitus Tyana.

Probo II. & Lupo.

Probo III. & Paterno.

Messala & Grato.

Probo IV. & Tiberiano.

Probo V. & Victorino.

Caro II. & Carino.
His Conss. occisus est Probus Sirmio.
Carino II. & Numeriano.
His Conss. magna fames fuit.
Diocletiano II. & Aristobulo.
His Coss. occisus est Carinus Margo, [& leuatus est Diocletianus Imperator,] qui ipso anno cũ Aristobulo Consul processerat.
Maximo II. & Aquilino.
His Conss. leuatus est Maximianus Imperator senior die Kal. April.
Diocletiano III. & Maximiano.
Maximiano II. & Ianuario.
Basso & Quintiano.
Diocletiano IV. & Maximiano III.
Tiberiano & Dione.
His Conss. tenebræ fuerunt inter diem. & eo anno leuati sunt Constantius & Maximianus Cæsares die Kal. Mart.
cccxxx. Annibaliano & Asclepiodoto.
Diocletiano V. & Maximiano IV.
Constantio & Maximiano.
His Conss. castra facta in Sarmatia contra Acinco & Bononia.
Tusco & Annulino.
His Conss. Carporum gens uniuersa in Romania se tradidit.
Diocletiano VI. & Constantio II.

Maximiano v. & Maximiano i i.

His Conss. victi Persæ.

Fausto i i. & Gallo.

Diocletiano v i i. & Maximiano vi.

His Conss. victi Marcomanni.

Constantio i i i. & Maximiano i i i.

Titiano i i. & Nepotiano.

Constantio i v. & Maximiano i v. cccxi.

His Consulib. vilitatem iusserunt Imperatores esse.

Diocletiano v i i i. & Maximiano v i i.

His Conss. persecutio Christianorum.

Diocletiano i x. & Maximiano v i i i.

His Conss. deposuerunt purpurām priuati effecti Diocletianus & Maximianus, & vestierunt Seuerum & Maximinū. Nam Constantius & Maximianus, qui Cæsares fuerunt, eadem hora Augusti nuncupati sunt die Kal. April.

Constantio v. & Maximiano v.

Constantio v i. & Maximiano v i.

His Conss. diem functus Constantius, & postea leuatus est Constantinus v i i i. *Kal. Aug.*

Nouies & Constantino.

His Conss. quod est post sextum Consulatum, occisus Seuerus Romæ.

Item Decies & Maximiano v i i.

His Conss. quod est Maxentio & Romulo, leuatus Licinius Carnunto III. *Id. Nou.*

Post Consulatũ Decimum & Septimũ.

His Conss. quod est Maxentio II. *& Romulo* II.

Anno II. post Consulatum Decimum & Septimum.

His Conss. quod est Maxentio III. *solo, diem functus Maximianus senior.*

Maximiano VIII. Consule.

His Conss. quod est Rufino & Volusiano, diem functus Maximianus iunior.

CCCL. Constantino II. & Licinio II.

His Conss. quod est Maxentio IV. *solo, victus & occisus Maxẽtius Romæ ad pontem Muluium.*

Constantino III. & Licinio III.

Volusiano II. & Anniano.

His Conss. bellum Cibalense fuit die VIII. *Idus Octobr.*

Constantino IV. & Licinio IV.

Sabino & Rufino.

His Conss. diem functus Diocletianus Salona die III. *Non. Decemb.*

Gallicano & Basso.

His Conss. leuati tres Cæsares, Crispus, Licinius & Constantinus die Kal. Mart.

Licinio V. & Crispo Cæsare.

His Coss. tenebræ fuerũt inter diẽ hora IX.
Constantino v. & Licinio Cæsare.
Constantino vi. & Cõstantino Cæsare.
Crispo II. & Constantino II.
Probiano & Iuliano. CCCLX.
Seuero & Rufino.
Crispo III. & Constantino III.
His Coss. bellum Hadrianopolitanum die v. *Non. Iulias, & bellum Calchedonense* XIV. *Kal. Octob. & leuatus est Constantius Cæsar* VI. *Idus Nouemb.*
Paulino & Iuliano.
His Coss. occisus Licinius.
Constantino vii. & Constantio Cæsare.
His Coss. occisus est Crispus, & edidit vicennalia Constãtinus Augustus Romæ.
Constantino & Maximo.
Ianuario & Iusto.
Constantino VIII. & Constantino IV.
Gallicano & Symmacho.
His Coss. dedicata est Constantinopolis die v. *Idus Maias.*
Basso & Ablabio.
Pacatiano & Hilariano. CCCLXX.
His Cõss. victi Gothi ab exercitu Romano in terris Sarmatarum die XII. *Kal. Maij.*
Dalmatio & Xenophilo.
His Coss. leuatus est Constans die VIII.

Kal. Ianuar.

Optato & Paulino.

His Conss. Sarmatæ serui vniuersa gens dominos suos in Romaniam expulerunt.

Constantio & Albino.

His Conss. tricennalia edidit Cōstantinus Aug. die VIII. *Kal. Aug. & leuatus est Dalmatius Cæsar* XIV. *Kal. Octob.*

Nepotiano & Facundo.

Feliciano & Titiano.

His Conss. Constantinus Aug. ad cælestia regna ablatus est XI. *Kal. Iunias. & ipso anno nuncupati sunt tres Augusti Constantinus, & Constantius, & Constans* V. *Idus Septemb.*

Vrso & Polemio.

Constantio II. & Constante.

Acyndino & Proculo.

His Conss. occisus est Constātinus iunior.

Marcellino & Probino.

His Conss. pugna facta est cum gente Francorum à Constante Aug. in Galliis. & ipso anno terræmotus fuit ad Orientem per totum annum præter Antiochiam.

CCCLXXX. Constantio III. & Constante II.

His Conss. victi Franci à Constāte Aug. seu pacati. tractus Hermogenes.

Placido & Romulo.

Leontio & Salustio.
Amantio & Albino.
Constantio IV. & Constante III.
Rufino & Eusebio.
Philippo & Salia.
His Conss. bellum Persicum fuit nocturnũ.
Limenio & Catullino.
Sergio & Nigriniano.
His Conss. Constans occisus est in Galliis à Magnentio. & leuatus est Magnentius die XV. *Kal. Februar. & Vetranio apud Sirmium Kal. Mai. eo anno. & Nepotianus Romæ* III. *Non. Iunias. & pugna magna fuit cum Romanis & Magnentianis.*
Post Conss. Sergij & Nigriniani.
His Conss. bellum Magnentij fuit Morsa die IV. *Kal. Octob. & eo anno depositus Vetranio* VIII. *Kal. Ianuar. & leuatus est Constantius Cæsar Id. Mart. & apparuit in Oriente signum Saluatoris die* III. *Kal. Februar. Luna* XXVIII.
Constantio V. & Constantio Cæs. CCCXC.
Constantio VI. & Constantio II.
His Conss. Magnentius se interfecit in Galliis apud Lugdunum die III. *Idus Aug. & Decentius frater Magnentij laqueo se suspendit* XV. *Kal. Septemb.*
Constantio VII. & Constantio III.

His Conss. occisus est Constantius Cæsar in insula Flanona.

Arbetione & Lolliano.

His Conss. leuatus est Iulianus Cæsar die VIII. *Idus Nouembres.*

Constantio VIII. & Iuliano Cæsare.

His Conss. introierunt Constantinopolim reliquiæ Apostoli Timothei die Kal. *Iun.*

Constantio IX. & Iuliano Cæs. II.

His Conss. introierunt Constantinopolim reliquiæ SS. Apostolorum Andreæ & Lucæ die V. *Non. Mart. & introiuit Constantius Aug. Romã* IV. *Kal. Maias, & edidit* XXXV.

Datiano & Cæreale.

His Conss. introierunt Constantinopolim legati Persarum die VII. *Kal. Mart. Ipso anno terræmotus factus, ita vt ciuitas Nicomedensium funditus versaretur die* IX. kal. *Septemb. aliæ verò* CL. *ciuitates partibus vexatæ sunt.*

Eusebio & Hypatio.

His Conss. natus est Gratianus filius Augusti Valentiniani die XIV. Kalend. *Maias. & ipso anno primùm processit Cõstantinopolim Præfectus vrbis, nomine Honoratus, die* III. *Idus Decemb.*

Constantio X. & Iuliano III.

His Conss. dedicatum est Constātinopoli Dominicum die XV. Kal. *Martias.*

Tauro & Florentio.

His Conss. diem functus Constantius Aug. Mopsucrinas in finib. Ciliciæ Phœniciæ prouinciæ III. *Non. Nouemb. & introiuit Iulianus Aug. Constantinopolim die* III. *Idus Decemb.*

Mamertino & Neuitta. CCCC.

Iuliano Aug. IV. & Salustio.

His Cōss. occisus est Iulianus Aug. in bello Persico die VI. Kal. *Iulias. & quia apostata à Deo factus est Christianorum etiam persecutor, occisus est, & leuatus est Christianissimus Iouianus Aug.* V. Kal. *Iulias.*

Iouiano Aug. & Varroniano.

His Cōss. recessit Iouianus Aug. *Dadastana die* XI. Kal. *Mart. & leuatus est Valētinianus Aug. apud Nicæā die* V. Kal. *Mart. Ipso anno leuatus est Valens Aug. Constātinopoli in miliario* VII. *in tribunali à fratre suo Valentiniano die* IV. Kal. *April.*

Valentiniano & Valente Augg.

His Cōss. mare vltra terminos suos egressū est die XII. Kal. *Aug. & ipso anno latro nocturnus hostisq; publicus intra vrbē Constantinopolim apparuit die* IV. Kal. *Octob.*

Gratiano nob. & Dagalaifo.

His Conss. natus est Valētinianus iunior filius Augusti Valentiniani die XV. Kal. *Febr. & ipso anno idem hostis publicus & prædo intra Phrygiam salutarē, & in Nacoliensium campis ab Augusto Valēte oppressus atque extinctus est die* VI. Kal. *Iunias. Ipso anno Augustus Valentinianus gentem Alamannicam peruicit.*

Lupicino & Iouino.

His Conss. in ciuitate Constantinopoli, Deus grandinem pluit in modum petrarū die IV. *Nonas Iulias. Et ipso anno leuatus est Gratianus Aug. in Galliis apud Ambianos in tribunali à patre suo Augusto Valentiniano die* IX. Kal. *Sept.*

Valentiniano II. & Valente II.

His Conss. terræmotus factus, ita vt ciuitas Nicænorum terræ funditus prosterneretur die V. *Idus Octob.*

Valentiniano nob. & Victore.

His Conss. opus magnificum cisternæ Constantinopolitanæ completum est à Domitio Modesto V.C. *iterū Præfecto vrbis. quod in prima inchoauerat Præfectura. Agon post an.* XVII. *restitutus est ab Aug. Valente.*

Valentiniano III. & Valente III.

His Conss. magna fames fuit in partibus Phrygiæ. & dedicata est sācta Ecclesia, vbi

beati Apostoli positi sunt, v. *Idus April.*

Gratiano Aug. II. & Probo.

Modesto & Arintheo. CCCCX.

Valentiniano IV. & Valente IV.

Gratiano III. & Equitio.

Post Conss. Gratiani III. & Equitij.

His Cōss. thermæ Carosianæ dedicatæ sūt agente Præfecto V.C. *Vindalonio Magno. Et ipso anno diē functus Valētinianus senior* XV. *Kal. Decēb. in castello Virgitione. & leuatus est Valentinianus iunior Aug. filius Aug. Valētiniani ab exercitu in tribunali die* X. *Kal. Decēb. in ciuitate Acinco.*

Valente Aug. v. & Valentin. iun. Aug.

His Conss. victi & expulsi sunt Gothi à gente Hunorum, & suscepti sunt in Romania pro misericordia iussione Aug. Valētis. Et ipso anno introiuit corpus Augusti Valentiniani Constantinopolim, V. *Kal. Ian.*

Gratiano IV. & Merobaude.

His Cōss. gēs Gothorū, qui pro misericordia suscepti sūt, rebellauerunt aduersus Romanos. ad quos expugnādos sunt missi Comites cū militibus, & pugnauerunt cū Gothis.

Valente VI. & Valentiniano II. CCCCXVI.

His Conss. ingressus est Valens Aug. ab Oriente Constātinopolim die III. *Kal. Iun. Et ipso anno profectus est Valens Aug. ex*

vrbe ad fossatum die III. *Idus Iunias. & pugna magna fuit cum Romanis & Gothis miliario* XII. *ab Hadrianopoli, die* V. *Id. Aug. Ex ea die Valens Aug. nusquã apparuit. & toto anno per diœcesim Thraciarũ, & Scythiæ, & Mœsiæ, Gothi habitauerunt simul, & eas prædauerunt, deinde vsq. ad portas vrbis Constãtinopolitanæ venerũt.*

Ausonio & Olybrio.

His Conss. leuatus est Theodosius Aug. ab Augusto Gratiano die XIV. *Kal. Februar. in ciuitate Sirmio. Ipso anno multa bella Romani cum Gothis commiserunt. Deinde victoriæ nuntiatæ sunt aduersus Gothos, Alanos, atque Hunos die* XV. *Kal. Decemb.*

Gratiano Aug. v. & Theodosio Aug.

His Conss. victoriæ nuntiatæ sunt amborum Augustorum. Et ipso anno ingressus est Theodosius Aug. Constantinopolim *die* XVIII. *Kal. Decemb.*

Syagrio & Eucherio.

His Conss. ingressus est Athanaricus rex Gothorum Constantinopolim die III. *Idus Ianuar. Eodem mense diem functus idem Athanaricus* VIII. *Kal. Februar.*

ccxx. Antonio & Syagrio.

His cõss. Theodosius Aug. corpus Augusti Valẽtiniani in sarcophago deposuit die IX.

Kal. Mart. Ipso anno uniuersa gens Gothorum cum rege suo in Romaniam se tradiderunt die v. *Non. Octob.*

Merobaude II. & Saturnino.

His Cõsulibus leuatus est Arcadius Aug. Constantinopoli in miliario VII. *in tribunali à Theodosio Aug. patre suo die* XVII. *Kal. Febr. Et ipso anno ingreßum est Constantinopolim corpus Constantiæ filiæ Augusti Constantini die* II. *Idus Septemb.*

Ricomere & Clearcho.

His Conss. introierunt Constantinopolim legati Persarũ. Ipso anno natus est Honorius nob. in purpuris die v. *Id. Sept.*

Arcadio Aug. & Bautone.

Honorio nob. & Euodio.

His conss. victi atq. expugnati, & in Romania captiui adducti gens Greothingorũ à nostris. Theodosio & Arcadio. deinde cum victoria & triumpho ingressi sunt Cõstantinopolim die IV. *Idus Octob.*

Valentiniano III. & Eutropio.

His Conss. Quinquẽnalia Arcadius Aug. propria cũ Theodosio Aug. patre suo editionibus ludisque celebrauit XVII. *Kal. Feb.*

Theodosio Aug. II. & Cynegio.

Defunctus est Cynegius Præfectus Orientis in Consulatu suo Constãtinopoli.

Hic vniuersas prouincias lõgi tẽporis tabẽ deceptas in statũ pristinũ reuocauit. & vsq. ad Aegyptũ penetrauit, & simulacra gentiũ euertit. Vnde cũ magno fletu totius populi ciuitatis deductũ est corpus eius ad Apostolos die XIV. Kal. *April. Et post annũ transtulit eum matrona eius Achantia ad Hispanias pedestre. Et ipso anno occiditur hostis publicus Maximus tyrãnus à Theodosio Aug. in miliario* III. *de Aquileia* V. Kal. *Aug. Sed & filius eius Victor occiditur post paucos dies in Galliis à Comite Theodosij.*

Timasio & Promoto.

His Conss. introiuit Theodosius Aug. in vrbẽ Romã cum Honorio filio suo die Iduũ Iuniarum, & dedit congiarium Romanis.

Valentiniano IV. & Neuterio.

Tatiano & Symmacho.

CCCXXX. Arcadio Aug. II. & Rufino.

Valentinianus iunior apud Viennã est interfectus. & leuauit se Eugenius tyrãnus. postmodũ Theodosius Aug. occidit Eugeniũ.

Theodosio Aug. III. & Abundantio.

Arcadio Aug. III. & Honorio Aug. II.

Olybrio & Probino.

His Consulibus recessit apud Mediolanum Theodosius Aug.

Arcadio Aug. IV. & Honorio Aug. III.

Attico & Cæsario.
Honorio Aug. IV. & Eutychiano.
His Conss. Gildo occisus.
Manilio & Theodoro.
His Conss. templa gentilium demolita sunt, Iouiano & Gaudentio Comitibus.
Stilicone v.c. Consule.
Vincentio & Frauito.
Arcadio V. & Honorio V. CCCCXI
His Coss. Solis facta defectio III. *Id. Nou.*
Thedosio & Rumorido.
Honorio IV. & Aristæneto.
His Coss. bellũ ciuile fuit ex III. *Kal. Sept.*
Stilicone II. & Anthemio.
His Conss. inter Catholicos & Donatistas vnitas facta.
Arcadio VI. & Probo.
Honorio VII. & Theodosio Aug. II.
Basso & Philippo.
Honorio VIII. & Theodosio III. CCCCXLVI
His Conss. barbari Hispanias ingressi.
Honorio IX. & Varari, quod fuit Tertullo.
Theodosio Aug. IV.
His Conss. Constantini tyranni in conto caput adlatum est XIV. *Kal. Octob.*
Honorio IX. & Theodosio V. CCCCL.
P.C. Honor. IX. & Theod. V. Lucio Cos.

His Conss. occisi sunt Iouinus, Sebastianus, Salustius. & Heraclianus abolitus est.

Constantio v. c.

Honorio x. & Theodosio vi.

His Conss. S. Stephanus primus martyr reuelatur S. Presbytero Luciano die vi. *feria, quæ fuit tunc* iii. *Non. Decēb. in* Hierosolymis *S. Ioanne Episcopo præsidente. & extāt ex his gestis epistolæ supradicti prebyteri, & S. Auiti presbyteri Bracarensis; qui tunc in* Hierosolymis *degebant.*

Theodosio vii. & Palladio.

Honorio xi. & Constantio ii.

Honorio xii. & Theodosio viii.

Monaxio & Plenta.

His Conss. S. Ioannes Hierosolymorum *Episcopus qui supra, epistolā dirigit per Ecclesias orbis terrarū, quæ habetur, de signis terroribusque diuinitus perpetratis.*

Theodosio ix. & Constantio iii.

Agricola & Eustatio.

Honorio xiii. & Theodosio x.

Mariniano & Asclepiodoto.

His Conss. Honorius *Aug. recessit Rauēnæ.*